

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

I. Largitas sponsalitia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

exigitur causa iudicialis, nequit extra territorium exerceri absque licentia iudicis, & consensu partium, *l. 3. d. 19. n. 7. 8. & 9.*

3 Iurisdictione non adimitur ignorantia, *lib. 5. disp. 30. nu. 11.* Nec prodest cum ignorantia, nec potest conferri actu interno, *lib. 3. disp. 36. numer. 8.*

4 Iurisdictione concessa conceduntur ea, sine quibus illa explicari nequit: & concessa concedi videntur necessaria ad illam comparandam, *l. 3. disp. 19. nu. 4.*

L

Largitas sponsalitia.

1 Sponsalitia largitas est donatio facta inter sponso de futuro, matrimonij in eadem spe, causa. Huius autem donationis est natura, ut pacto inito inter sponso ne ad donatorem villo casu redeat, statim acquiratur irrevocabiliter donatario, quamvis nec copula, nec osculum intercedat, & eius culpa matrimonium non sequatur. Sed quando tale pactum non fit, hodie habet tacitam conditionem, v. g. si matrimonium sequatur, & eo consummato perficitur, *lib. 6. disput. 18. numer. 1. & 2.*

2 Matrimonio non sequuto culpa donantis, perdit omne datum, & omne promissum, & acceptam tenetur restituere. Si autem casu, v. g. morte alterius sponsa, intercedente osculo, lucratur dimidiam sponsalitam largitatem

tan-

tenentium, & alteram dimidiam tenetur restituere. Sponsus vero integram tenetur iterum dare, & restituere. Et idem dicendum de ceteris iocalibus, *lib. 6. disputat. 18. numer. 4. & 5.*

2. Sponsa lucratur dimidiam sponsalitiā largitatem per osculum datum post inita sponsalia. Et si sint conditionalia post conditionis evētum, Et non sufficit amplexus sine osculo, & sponso repetenti iocalia non incumbit probare, se dedisse ob causam, & eam non esse sequutam, sed sufficit probare, tempore donationis contracta fuisse sponsalia, *l. 6. d. 18. à n. 5. vsq. ad 10.*

4. Ut sponsa lucratur hanc iocalium, medietatem per osculum, vel integra per copulā, non desideratur animus donandi in sponso, sed satis est, si de animo contrario non constet per expressam inter eos conventionem, & valet oppositum pactum, nec requiritur insinuatio. Et hæc dispositio legum procedit etiam in foro conscientie, *lib. 6. disp. 18. à numer. 11. vsque ad 13.*

5. Per copulam, quæ consummat matrimonium, acquirit sponsa iocalia integra sine traditione ad sponsi domum, nec requiritur benedictio Ecclesie. Ac non sufficit ad ea acquirenda sola traductio sine copula, vel osculo, *lib. 6. disp. 19. à n. 1. vsq. ad 5.*

6. Per copulam habitam post sponsalia, lucratur sponsa medietatem iocalium. Et si sint con-

con-

conditionata, post aduentum conditionis, l. 6. disp. 19. nu. 6.

7 Sponsus lucratur integram sponsalitiā largitatem donatam sibi à sponsa, siue de futuro, siue de præsentis, per matrimonij consummationem, *libr. 6. disputat. 19. à num. 7. vsque ad 10.*

8 Quando sponsalia fuerunt nulla ob aliquod impedimentum, ignorante illo utroque, dummodo ignorantia non sit crassa, & supina, lucratur sponsa per osculum medietatem, per copulam integram, Quando vero uterque erit sciens impedimenti, sponsa potest retinere, donec fiscus per sententiam auferat, l. 6. disp. 20. à nu. 1. vsq. ad 8.

9 Quando sponsus ignorauit tantum impedimentum, tenetur sponsa integrè restituerè donanti. Si tamè fuit ignorans sponsa, sciente sponso, illa lucratur per osculum medietatem, & per copulam integram, *libr. 6. disputat. 20. numer. 9. & 10.*

10 Quando sponsalia fuerunt dissoluta abque utriusque culpa, non tamen casu, ut morte, sed voto castitatis, vel ingressu religionis, tunc sponsus nil lucratur sibi ex donatis à sponsa. Sponsa verò lucratur per osculum medietatem, & sine illo nihil, licet illa ipsa ingrediatur religionem, & sic facto suo dissoluantur sponsalia, siue ipse sponsus. Idem dicendum de quibuscumq; modis alijs licitis, quibus dissoluantur sponsalia, l. 6. d. 21. à nu. 1. vsq. ad 5.

II Quan-

11 Quando mutuo consensu dissoluntur sponsalia, nihil lucratur sponsa per osculum, sed integram restituet, & quando sponsus, vel sponsa non simul dissentiunt, sed successivè, ultimo consentiens dissolutioni sponsalium comparat integram sponsalitiã largitatem, quando fuit dissolutio prima, inuito altero, *l. 6. disp. 21. nu. 6. & 7.*

12 Quando alter præbet iustam dissolventi causam, ut quia fornicatus est, is qui præbuit causam, siue sit sponsus, siue sponsa, perdit totum, quod donarat, & restituet, quod accepit, *l. 6. disp. 21. nu. 8.*

13 Largitas sponsalitia valida est, quando sponsa nullam dotem affert, & tunc quantitas est taxanda arbitrio boni viri, *lib. 6. disp. 24. numer. 6.*

14 Sponsalitia largitas inter sponsos de presenti, non potest donari, & donatio est invalida facta consummato matrimonio, nondum tamen benedictionibus Ecclesiæ sequutis. Confirmabitur tamen morte donantis: & quando nondum consummato matrimonio, mittit sponsus nuntio iocalia sponso, & ante nuntij accessum, & donationis acceptationem, consummatum matrimonium, si erat nuntius sponsi, non valet donatio: secus, si erat sponsa, & donata tempore nuptialium benedictionum, nondum tamen consummato matrimonio, lucratur sponsa totam sponsalitiã largitatem per copulam subsequutam, & medietatem

dieta-

dieratem per osculum, & annulus datus sponsæ in Ecclesia, qui tunc benedicitur, non fit sponsæ, nisi antea donatus esset, *lib. 6. tota disputat. 23.*

15 Quamuis iure communi nulla sit præfixita taxa donationi sponsalitiæ largitatis, tamen in Regno Castellæ nequit excedere octauam dotis sponsæ partem, nisi donatio fiat ante sponsalia sub ea lege, vt nullo casu reuertatur ad donantem, vel si fide magna dos promittatur, & hæc lex non obligat forenses, *l. 6. tota d. 24.*

16 Sponsalitia largitas excedens quantitatem legis, non omnino est inualida, sed quoad excessum, *l. 6. disp. 29. n. 15.*

17 Sponsalitia largitas, quæ excedere nequit octauam dotis sponsæ partem, minuenda est iuxta dotis postea euictæ quantitatem. Si tamen integra dos euincatur, minuetur arbitrio boni viri, *lib. 6. disputation. 30. numero. 3.*

18 Quando dos est maioratus, potest dari per sponsum sponsæ, nomine sponsalitiæ largitatis, octaua pars valoris reddituum maioratus, non verò ipsa bona, *lib. 6. disputat. 31. numer. 5.*

19 Promissio sponsalitiæ largitatis ultra octauam dotis sponsæ partem, firmatur iuramento, nisi excedat id, de quo potest sponsus disponere in præiudicium ascendentium, vel descendentium, *l. 6. disp. 36. nu. 18.*

20 Sponsalitia largitas est donatio voluntaria,

aria, & extrahenda est de ea parte, de qua vir liberè potest disponere, vt in Castella de quinta bonorum parte, habens filios ex priori matrimonio, vel solos ascendentes, de tertia, & carès filijs tēpore promissionis, de toto hæreditatis corpore extrahenda est, *lib. 6 disput. 36. num. 17.*

21 Vxor transiens ad secundas nuptias tenetur reseruare filijs prioris matrimonij sponsalitiã largitatem à priori viro acceptam, *l. 6. disp. 4. nu. 4.*

22 Largitas sponsalitia non est restituenda ab ea, quæ virgo non est, *lib. 6. disp. 27. numer. 3. & 4.*

23 Vtrum minor possit promittere sponsalitiã largitatem, vide Verbum, Arrha, quia idem dicendum est de sponsalitia largitate, sicut de Arrhis.

Legatum.

1 Legatum relictum virgini certæ, potest dari, & debetur ingredienti religionem, nisi aliud constet per cōiecturas, v. g. vt nubat certo hōmini, quamuis illa certa persona moriatur antequam puella sit in mora. Quando autē legatum non est relictum determinatè, sed indefinite matrimonio collocandis, non potest distribui ingredienti religionem, *l. 1. disp. 33. à v. 29. vsq. ad 32.*

2 Legatum est fauorabile, & largam ac benignam capit interpretationem, *lib. 3. disp. 18. num. 24.*

3 Lega-